

Turinys

Illiustracijos 9

Padėkos 11

Ižanga 13

Pirma dalis

Paslaptingi Feng Shui metodai

Pirmas skyrius	Feng Shui veikia 23
Antras skyrius	Sekite <i>chi</i> srovenimą 33
Trečias skyrius	Palankiausias laikas 41
Ketvirtas skyrius	Derybos perkant namą 51
Penktas skyrius	Pigesnių prekių paieška 65
Šeštas skyrius	Nestabili jaunuolio <i>chi</i> energija 73
Septintas skyrius	Derybos perkant automobilį 81
Aštuntas skyrius	Darbo palaiminimas 91
Devintas skyrius	Paslaptingos priemonės 105
Nuolatinis judėjimas	119

Antra dalis

Nematomas diplomatas Feng Shui

Dešimtas skyrius	Kaip Kinija prarado Honkongą 123
Vienuoliktas skyrius	Diplomatinių santykiai su barbarais 133
Dvyliktas skyrius	Amerikiečiai susipažista su Feng Shui 141
Tryliktas skyrius	Atsisveikinimas su geruoju Feng Shui 151
Keturioliktas skyrius	Katės metai 161

Penkioliktas skyrius	Amerikiečiai vėl atranda Feng Shui 169
Šešioliktas skyrius	Stipriausia amerikiečių pozicija 179
Septynioliktas skyrius	Vandens lelijos pilis 183
Aštuonioliktas skyrius	Kvapniojo uosto vandenys 193
Devynioliktas skyrius	Pabaiga: Diplomatijos Feng Shui 201
Priedas:	Kaip nustatyti <i>chi</i> elementą 211 Išnašos 223 Specialių terminų žodynas 233 Bibliografija 239 Rodyklė 243

Įžanga

Nenusigrėžkite nuo paranormalių reiškinių – jums tai gali pagelbėti tada, kai mažiausiai to tikite. Aš pirmą kartą tai patyriau, kai pareiškiau noris dvejus metus padirbėti Amerikos ambasadoje Saigone. Kai atvykau ten 1973 metų kovo 6 dieną, ketinau Vietname pasilikti dvejus metus, tačiau ne ilgiau kaip iki 1975-ųjų balandžio. Man patiko mano darbas ir per daug aktyviai nesiekiau naujo paskyrimo. Žmona ir du mažamečiai vaikai atvyko vėliau, 1973 metų rudenį.

Po metų, 1974 metų rugpjūtį, susipažinau su žmogumi iš Centrinio Vietnamo, kuris pasižymėjo antgamtišku regėjimo per nuotoli gebėjimu. Už 500 piastrų (60 JAV centų) jis tiesiog pažvelgė į mane nieko neklasinėdamas. Tada turbūt minties greičiu nusiuntė savo antrininką į Vašingtoną. Po trumpos pauzės jis man pareiškė, kad jo antrininkas sužinojo, greičiausiai Užsienio tarnybos personalo skyriuje, esančiame už 8000 mylių, kad: „Jau rengiamas įsakymas jūsų naujam paskyrimui. Greitai gausite apie tai žinią“. Jis dar pridūrė, kad man teks vykti į šaltą šalį, bet ne į Jungtines Valstijas. Atsisveikinant jis pasakė, kad per mane mano šeimai „gresia neaiški rizika“. Iš tiesų siūlymą gavau oficialia telegrama spalio 12 dieną ir kiek pasvarstės priėmiau jį. Šis pokalbis su personalo skyriaus pareigūnu turėjo intuityvų ryšį su

ta „neaiškia rizika“. Nė vienas iš mūsų nežinojo, kad Hanojaus valdantysis politinis biuras pagaliau nusprendė spalio 8 dieną „galutinai suteikti laisvę pietinei šalies dailiai“. Mes su šeima išvykome iš Saigono lapkritį pagal tiesioginį paskyrimą į Amerikos ambasadą Santjage stažuotis Konsepsjone, kuris buvo tarsi vartai į šaltą, bet gražų ezerų kraštą pietų Čilėje. Tas susidūrimas su paranormaliu reiškiniu sulaikė mus nuo sumanymo trauktis anksčiau laiko, prieš komunistams paimant valdžią 1975 metų balandžio 30 dieną.

Praėjus septyneriems metams po ano bemokslio vietnamiečio pranašystės man teko dar kartą būti regėjimo per nuotolių liudytoju Nusidėjimo bažnyčioje Virdžinijoje, kurį pademonstravo rafinuotas, tačiau nuoširdus kinų filosofijos profesorius. Nei iš šio, nei iš to bičiulis kinų kilmės amerikietis pakvietė mus su žmona kuklios vakarienės į savo namus, kad susipažintume su jo svečiu Lin Yunu. Svečiai atsinešė savų namuose paruoštų valgių ir po vakarienės turėjo galimybę vienudu pabendrauti su svečiu, pasižyminčiu antgamtiniais sugebėjimais. Ledus pralaužė jam įteiktas raudonasis vokas (žr. 2 pav., p. 19). Kai atėjo mano eilė, Lin Yunas pajuto mano neslepiamą skeptiškumą. Jis pasakė, jog aš noriu jį išbandyti. Tuomet jis man padėjo nusiųsdamas savo antrininką minties greičiu į mano namus už septynių mylių. Jis pasakė, jog viename iš namo miegamujų raižytas medinis lovos galvūgalis iškilęs, tačiau tas iškilimas sutvirtintas ir galvūgalis vėl pritvirtintas prie lovos. „Taip, – pripažinau aš, – tai raižytas baroko stiliaus galvūgalis, kuris kraustantis dėl neatsargiai jį nešusio darbininko kaltės

lūžo perpus. Tačiau mano žmona paskui tas dvi puses suklijavo. Tuomet nė nenujaučiau, kad vieną dieną rašydamas knygą pasinaudosiu Lin Yuno mokymu.

Be paranormalių reiškinių turbūt neapsieina nė vienos derybos. Pavyzdžiui, asmeninė simpatija tarp derybininkų dažnai laikoma lemiamu elementu, kuris padeda pasiekti susitarimo, tačiau šis simpatijos aspektas nėra deramai įvertinamas. Šioje knygoje pateikiamas patyrimu pagristas metodas, kaip galima įvertinti derybininkų suderinamumą remiantis klasikine kinų filosofija. Įvertinti poras įmanoma žinant jų gimimo datas nuo 1870 iki 2050 metų (taigi ši knyga gali būti naudinga gana ilgą laiką). Štai tokio įvertinimo iliustracija: kai aš atvykau į Saigoną, Amerikos ambasadorius buvo žinomas diplomatijos veteranas Ellsworthas Bunkeras, gimęs 1894-ųjų gegužės 11 dieną. Vietnamiečiai jį buvo praminę „Šaldytuvu“, nes jo pagarsėjęs jankiškas santūrumas smarkiai kirtosi su draugiško, familiaraus amerikiečio stereotipu. Sekdamas šioje knygoje aprašomą procedūrą (žr. pratimą 6, p. 114), skaitytojas sužinos, kad ambasadorius Bunkeras ir jaunesnis už jį prezidentas Thieu (gimęs 1924 metų gruodžio 24 dieną) buvo suderinami derybininkai visą Thieu administracijos valdymo laikotarpi. Iš tiesų jie buvo suderinami, ir tai liudija šešerius metus trukusi Bunkero kadencija Saigone, nuo 1967 iki 1973 metų. Laimingo atsitiktinumo dėka mu du su ambasadoriumi taip pat sutarėme (1 pav., p. 16).

Grįždamas prie paprastų gyvenime pasitaikančių situacijų pasakysiu, kad man neseniai teko vesti derybas dėl mano močiutės, kuri mirė nepalikusi testamento, nekilnojamojo turto dalybų. Galėjau surengti tą susitiki-